خراسان روزنامه صبح ایران
پنج‌شنبه ۲۵ مرداد ۱۳۹۷ . ۴ ذی‌الحجه ۱۴۳۹ . شماره ۱۹۸۹۳

به اطلاع همراهان عزیز می‌رسانیم که دخل و خرج دیگر در روزنامه خراسان چاپ نخواهد شد. اما به زودی به صورت هفته نامه دوباره مهمان شما خواهیم شد.

گردشگری

طبیعت بی نظیر در شمال غربی ایران مدیون چین خوردگی ها، سفره های پر برکت آب زیر زمینی و خاک حاصلخیز است که در یک هماهنگی باعث و بانی شکل گیری طبیعتی زیبا و فرح بخش شده است. وجود بناهای تاریخی که از انتخاب اقوام گذشته برای سکونت در این مکان ناشی شده نیز بر جاذبه های گردشگری شمال غرب ایران افزوده است.

معلق میان زمین و هوا

راهنمای پیاده‌روی بر روی بلندترین پل خاور میانه

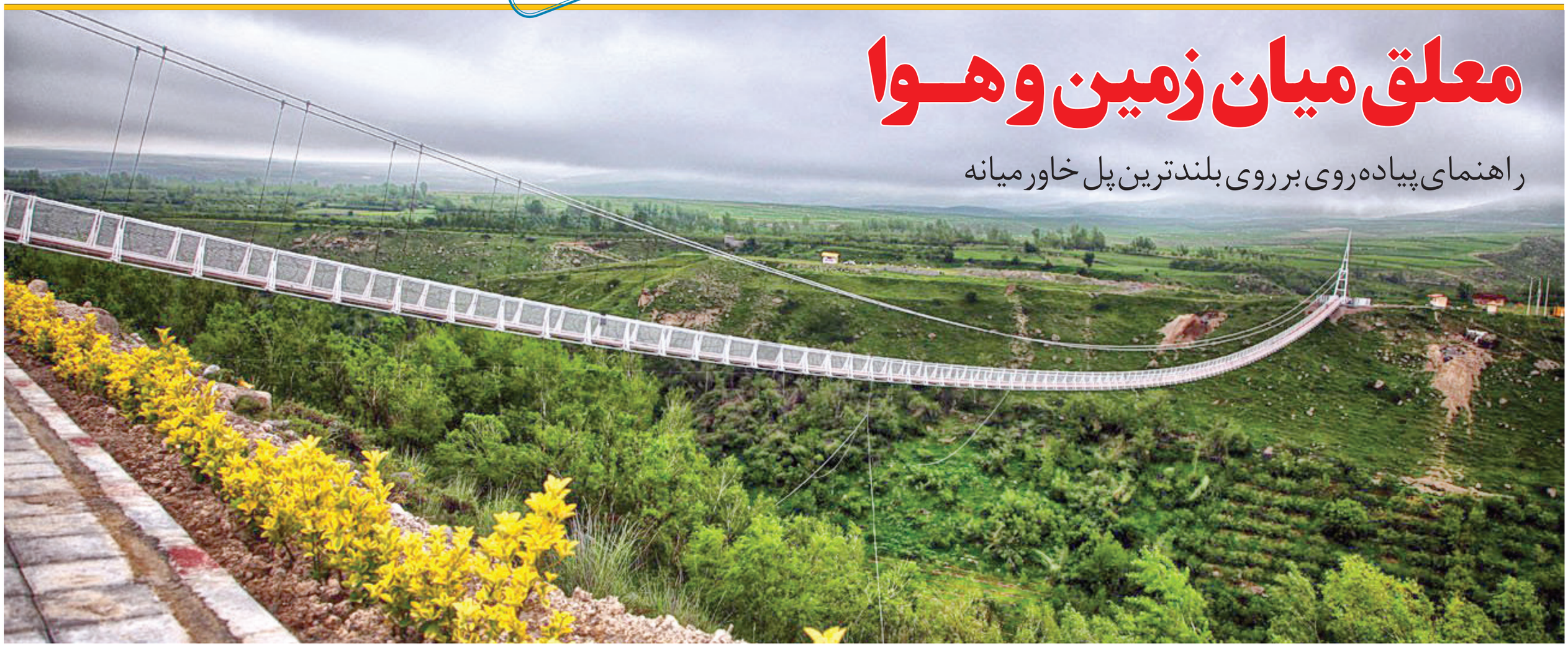

خبرنگار سمیه محمدنیا حنایی
h.habibi@khorasannews.com

سفر کردن به معنای به چالش کشیدن روال عادی زندگی است. انتخاب این که چای تان را روی کانا په همیشگی بنوشید یا پشت فرمان و چشم به جاده چیزی است که تفاوت انسان ها را در به چالش کشیدن روزمرگی شان نشان می دهد. حتی این که در چه جاده ای چای صبحانه تان را بنوشید و از آن لذت ببرید هم برای خودش کلی تفسیر دارد. این که تا چند اندازه حاضرید از محل زندگی تان به دنبال دیدن چیزهای تازه دور شوید هم مهم است. اصلا انتخاب مقصد گردشگری که به مذاق تمام اعضای گروه خوش بیاید هم بسیار مهم و هم خیلی سخت است. در مطلب گردشگری امروز منطقه ای را برای گردشگری و تفریح انتخاب کرده ایم که می شود گفت باب دل همه است و از پیر و جوان گرفته تا عاشق آرامش و دیوانه هیجان همه و همه را از خود راضی می کند.

«آن چه خوبان همه دارند تو یک جا داری»! این بهترین عبارتی است که می توان با آن مشگین شهر استان اردبیل ایران را توصیف کرد. شهری که مانند یک نگین گردشگری در نزدیکی های سبلان جاخوش کرده است. البته متاسفانه این شهر با توجه به ظرفیت های بالای گردشگری از تمام جنبه ها مانند گردشگری تاریخی و حتی قبل تاریخی تا گردشگری طبیعت محور، آن چنان که باید و شاید مورد توجه مسئولان قرار نگرفته است. در مطلب گردشگری امروز دخل و خرج کوله بارمان را می بندیم و وارد جاده های پیچ و مار پیچ اردبیل می شویم و می رویم تا آن جا که زمین خودش را برای سبلان آماده می کند و از دریا ارتفاع می گیرد. مشگین شهر با تمام جاذبه هایش بی صبرانه در دامنه های سبلان انتظارمان را می کشد.

مشگین شهر از شهرستان های تابعه استان اردبیل است و تا مشهد خودمان حدود ۱۵۸۰ کیلومتر فاصله دارد. نزدیکی این شهر به دریای خزر باعث شده است که همچنان بتوان در این شهر از آب و هوای لطیف خزری بهره برد. همین لطافت خزری در کنار خاک حاصلخیز و رودخانه های خروشان باعث شده که مردم از زمان های قدیم این شهر را برای سکونت انتخاب کنند. هر چند قدمت آثار به دست آمده از مشگین شهر به دوره ساسانیان می رسد، اما یافته هایی در اطراف این شهرستان بررسی شده که قدمت آن ها حتی به دوران ما قبل تاریخ نیز رسیده است. شاید اگر خیلی اهل هیجان باشید همین الان و با خواندن همین چند سطر مشگین شهر را از فهرست مقاصد گردشگری تان خط بزنید و با خود بگویید این شهر با وجود این همه قدمت و هوای دلکش به درد سالخوردگان و عاشقان تاریخ می خورد و بس، اما پیشنهاد می کنم بقیه مطلب را از دست ندهید. این شهر آن قدرها که فکر می کنید، آرام و خفته در دل تاریخ نیست بلکه پر از جاذبه های هیجان انگیز و بی نظیر است. وجود چندین تفرجگاه سر سبز در دامنه کوه ها، پارک دره سحر انگیز در جنوب شرقی شهر و رودخانه ای که انگار تمام طول شهر را بدرقه می کند، چشمه های آبگرم و آب سرد معدنی بی شمار، مجتمع های آب درمانی و سایت های متعدد پروازی، طبیعت کوهستانی بی نظیری را برای طبیعت گردان پر هیجان مهیا کرده است. زیباترین و هیجان انگیزترین تجربه در این طبیعت را به طور قاطع می توان گفت که در مجموعه گردشگری نور سبلان می توانید به دست بیاورید که در ادامه شما را با آن آشنا می کنیم و البته ضمن آن از هزینه های خوش گذرانی در این مناطق نیز با خبر خواهیم کرد.

چشم انداز شهر از جای جای آن رشته کوه های همیشه سفیدپوش سبلان است که شکوه منحصر به فردی را به این شهر بخشیده است. البته وجود فاصله ۲۵ کیلومتری اش از این آسمان خراش های طبیعی نیز این شهر را از آب و هوای تقریبا سرد سبلانی بی نصیب نگذاشته است. بنابراین بهترین فصل سفر به منطقه از اوایل تیر تا اواخر شهریور است.

معلق میان زمین و هوا

شاید تا همین چند سال پیش خیلی ها از وجود شهری چنین فرح بخش بی خبر بودند تا این که خبری گردشگری مبنی بر احداث و بازگشایی بلندترین پل معلق خاورمیانه در رسانه های عمومی مطرح شد. پلی که به صورت تمام و کمال با توانمندی های بومی ساخته شده است و تنها رگه فرنگی آن، ایده اولیه آن بود که به پل کاپیلانووی ونکوور کانادا برمی گشت. از این نکات خوب و غرور آفرین که بگذریم، باید برای تان از خود پل و تجربه راه رفتن به طول ۳۶۵ متر و در ارتفاع ۸۰ متری از زمین بگویم. پل معلق مشگین شهر در منطقه گردشگری خیاو تاگیردولی قرار دارد و در واقع شما با راه رفتن روی آن از بالای پارک دره خیاو که در دو طرف رودخانه قرار دارد، عبور می کنید. اگر جرئت کنید و زیر پای تان را نگاه کنید، رودخانه خروشان چای را می بینید که مانند رگه ای از نقره در میان انبوه زمردین درختان می خروشد و جریان دارد. البته از آن جایی که دیواره های پل دارای ارتفاع مناسبی هستند شما باید برای دیدن آن چه که در زیر جریان دارد به کناره ها بیایید و سرتان را خم کنید. اگر کمی سر به زیر باشید نیز می توانید قطعه های نواری از طبیعت زیبای زیر پای تان را از لابه‌لای درز قطعات کف پل ببینید و با قرار دادن آن ها در کنار هم پازل آن چه را که در زیر جریان دارد بسازید. اگر دل و جرئتش را ندارید گام روی پل نگذارید. پا گذاشتن روی پلی که به دلیل ازدحام جمعیت و گاه بازیگوشی عابران دارای حرکت ارتعاشی است خیلی بیشتر از آن چه تصور می کنید دلهره آور است. هیجان و استرس پیاده روی روی پل در میانه های پل به اوج خود می رسد، درست زمانی که شما به بخش شیشه ای پل می رسید، بله درست خواندید بخش شیشه ای. با آن که بیشتر افراد از مقاوم بودن شیشه آن اطمینان دارند اما از راه رفتن روی آن امتناع می کنند و برمی گردند.

اما به نظر من آدم که تا این جا آمده است باید بقیه اش را هم برود. واقعیت این است که اولین گام ها بر روی پل کمی سخت و دلهره آور است اما بعد از گام دوم و سوم و دیدن تمام قدزیبایی که در زیر پای تان دامن گسترانیده است، ترس رنگ می بازد و اشتیاق برای دیدن بیشتر زیبایی ها جایش را می گیرد. آن قدر این تجربه دیدپانورما جذاب و لذت بخش می شود که آدم دلش می خواهد مسیر شیشه ای حتی شده به اندازه چند سانتی متری کش بیاید و طولانی تر شود. ناگفته نماند در روزهای تعطیل که جمعیت عابران روی پل زیاد می شود امکان توقف طولانی مدت وجود ندارد. پس تا می توانید از هر گامی که برمی دارید نهایت لذت را ببرید.

برای رسیدن به منطقه گردشگری نور سبلان از شهر مشگین شهر به سمت جنوب شرقی حرکت کنید. جاده رسیدن به این منطقه تماما آسفالت و با چشم انداز زیبای سبلان رویایی هم شده است. بعد از میدان سبلان شما دو راه پیش رو دارید. اگر می خواهید به تاج دره بروید و تجربه های هیجان انگیز ارتفاع را داشته باشید باید مسیر بالا دست را انتخاب کنید. اما اگر می خواهید غرق در سکوت و آرامش دره جنگلی شوید باید مسیر پایین دست را ادامه دهید. در روزهای پر ترافیک مانند جمعه ها و سیزده به در مسیر برای تردد خودرو مسدود می شود و شما مجبورید از میدان سبلان پیاده ادامه مسیر را گز کنید.

بالای دره جایی که ورودی پل معلق در آن جا قرار دارد پارکینگی وجود دارد که برای هر خودرو سه هزار تومان قبض صادر می کند. بیشتر افراد همین مبلغ ناچیز را برای عبور کردن از پل نیز کافی می دانند و فکر می کنند با پرداخت این هزینه دیگر نیازی به تهیه بلیت ندارند، اما باید عرض کنم هزینه یک بار رفت و برگشت از روی پل نفری ۱۲ هزار تومان است که باید به صورت جداگانه و از دکه بلیت فروشی مخصوص تهیه کنید. در کنار پل امکانات هیجان انگیز دیگری وجود دارد که اگر بخواهیم منصف باشیم پل معلق از نظر سطح ترشح آدرنالین در مقایسه با آن ها انگشت کوچکشان هم نمی شود. تفریح پر طرفدار زیپ لاین، پرواز با پاراگلایدر و هارد سافت از جمله هیجان انگیز های آدرنالین آور است.

زیپ لاین: ورزش یا بهتر بگویم تفریح زیپ لاین در واقع سوغاتی است که از کوهستان های آمریکای لاتین به ایران آمده است. در آمریکای لاتین کوهنوردان برای سهولت در انتقال وسایل و تجهیزات شان شیوه جدیدی را ابداع کرده بودند. به این صورت که آن ها وسایل خود را به وسیله کابلی که به دو نقطه مبدأ و مقصد وصل شده بود به جایی که می خواستند سر می دادند. بعد از چند وقت آن ها از این شیوه برای انتقال خودشان به کوه های دیگر نیز استفاده کردند و نتیجه اش این شد که این شیوه تر ابری کوهستانی کم کم به بقیه کوهستان های جهان راه پیدا کند و پای ثابت تفریحات مهیج کوهستانی شود. تصور کنید به جای این که دره خیاو چاو را به صورت نواری و از لابه لای درز پل ببینید یا این که فقط در فاصله کوتاه چند گام آن را به طور کامل دید بزنید، این امکان را داشته باشید با آویزان شدن از کابل محکم و مجهز به یک کلاه ایمنی، بدون هیچ محدودیتی تمام فضای اطراف تان را ببینید و تازه خودتان را بخشی معلق از آن احساس کنید. زیپ لاین بسیار وسوسه انگیز است اما پیشنهاد می کنم قبل از تهیه بلیت آن حسابی با دل تان سنگ ها را وا بکنید. چرا که دکه بلیت فروشی بلیت فروخته را پس نمی گیرد و این یعنی این که در صورت خودداری از سر خوردن، باید برای بلیت روی دست مانده تان مشتری پیدا کنید وگرنه پول تان هدر می رود. خرید بلیت برای یک بار تجربه زیپ لاین و عبور از پل برای برگشت به نقطه اول ۳۰ هزار تومان خرج برمی دارد.

هارد سافت: یکی دیگر از اقدامات تحریک کننده آدرنالین، وجود تشک بادی برای سقوط آزاد است. البته مطمئن باشید که ارتفاع سقوط آزاد به اندازه عمق دره نیست. اما نحوه قرار گیری این بازی در کنار دره به ذهن کسانی که می خواهند پریدن را تجربه کنند این گونه متبادر می کند که واقعا دارند به عمق دره سقوط می کنند. نکته مهم در استفاده از این تفریح این است که هنگام پریدن از انجام هر کار غیر معمول جدا خودداری و به حرف های مسئول مربوط به خوبی دقت کنید و گرنه آسیب های جدی مهره، گردن و کمر در انتظارتان است. هزینه دو بار تجربه این تفریح دیوانه وار ۲۰ هزار تومان است که می توانید با دوستان شریک شوید و هر کدام فقط یک بار سقوط آزاد کنید.

سایت پاراگلایدر: از دیگر استفاده ای که مشگین شهری ها از پستی و بلندی های طبیعی شهرشان کرده اند می توان به سایت های متعدد پروازی اشاره کرد. یکی از مجهزترین این سایت ها در منطقه گردشگری نور سبلان قرار دارد که البته به علت خصوصی بودن تنها در دو روز آخر هفته دایر و قیمت بلیت آن بسیار متغیر است. نمی شود قیمت دقیقی برای یک ساعت اوج را بیان کرد اما به صورت تقریبی می توان گفت هزینه یک ساعت خوش گذرانی در بین زمین و هوا با کرایه تجهیزات لازم حدود ۱۰۰ تا ۱۲۰ هزار تومان برای تان آب می خورد. البته تهیه بلیت تنها شرط شما برای پاراگلایدر سواری نیست. مسئول مربوط باید با توجه به شرایط شما مجوز پروازتان را صادر کند. اگر تا به حال تجربه پاراگلایدر سواری ندارید خیلی ناراحت نباشید. شما می توانید با یک همراه کاربلد سوار پاراگلایدر شوید و حالش را ببرید.

تهیه بلیت تنها شرط شما برای پاراگلایدر سواری نیست. مسئول مربوط باید با توجه به شرایط شما مجوز پروازتان را صادر کند. اگر تا به حال تجربه پاراگلایدر سواری ندارید خیلی ناراحت نباشید. شما می توانید با یک همراه کاربلد سوار پاراگلایدر شوید و حالش را ببرید

پایین دره بهشت است و بس

هر چه در بالای دره پر از هیجان و صدای گوش خراش جیغ های بنفش است در پایین دره آرامش است و آرامش. لطافت هوا از میدان سبلان که به سمت پایین سرازیر می شویم صد برابر می شود. منظره هایی که پیش روی تان می آید مطمئنا شما را به شدت به یاد نقاشی های نوستالژی کودکی تان می اندازد. همان هایی که منظره ای از کوه های هفت و هشتی را در بالا به تصویر می کشید که رودی از بالای آن سرازیر می شد... طبیعت پایین دره چیزی جز رودخانه ای نیست که از دل کوه ها سرازیر می شود و درختان را سیراب می کند. سبزه می آفریند و جان می دهد حتی به سنگ ها... پارک همچنان حالت جنگلی خود را حفظ کرده است و با آن که بعضی جاها بلوکه های سیمانی برای اتراق تدارک دیده شده است اما بیشتر گردشگران ترجیح می دهند که بساط پیک نیک شان را در زیر سایه های بی روزن درختان انبوه و جویبار خروشان خیاو پهن کنند و حظ وافر ببرند. اگر می خواهید با خیال راحت یک روز را در این تفرجگاه به سر ببرید و خیالتان هم از بابت غذا راحت باشد، خبر خوشی دارم و آن این که سراسر پارک رستوران ها و کافی شاپ های متعددی دارد که با قیمت مناسبی شکمتان را سیر می کند. در نزدیکی این تفرجگاه جنگلی منطقه زیبای دیگری وجود دارد که با آن که مسیر دسترسی اش خاکی است اما به رفتنش می ارزد.

منطقه باستانی شهر یری

در نزدیکی منطقه گردشگری نور و در حدود ۳۸ کیلومتری آن، منطقه ای وجود دارد که باستان شناسان عمر آن را تا دوران اول و دوم عصر سنگ و آهن تخمین زده اند. این منطقه در نزدیکی روستای پیرازمیان قرار دارد و نماد اصلی آن تندیس های سنگی هستند که از هفت هزار سال پیش بی آن که حرفی برای گفتن داشته باشند با چشمانی گرد و دستانی بر سینه به افق می نگرند. درباره این که قوم اورتویی چه هدفی از حجاری چنین تندیس های سنگی داشته اند گمانه زنی های فراوانی شده که البته هیچ کدام آن ها به توافق نرسیده است. منطقه یری شامل سه بخش نظامی، معبد و تپه قوشاست که طی اکتشافات مرحله ای و در عمق زمین، قدمت این مجموعه را تا دوران کالکولتیک نیز به عقب می برد. به هر حال از این بحث های فنی و باستانی که خارج شویم، قرار گرفتن در میان سنگ افراشته های اخرایی، زرد، قرمز با صورت های بی دهان و چشمانی گرد بیشتر از آن چه که فکرش را می کنید وهم آور است. در مقابل این سنگ ها غار زیبا و تاریکی وجود دارد که محلی ها به آن غار کوهیبل می گویند. به دلیل سست بودن دیواره و سقفش خیلی اجازه پیشروی در آن را نمی دهند و بهتر است ادامه گشت و گذار باستانی را در فضای باز مجموعه زیر آفتاب ادامه دهید متاسفانه چنین منطقه باستانی نه تنها هیچ امکانات تفریحی برای گردشگران ندارد، که حتی امکانات حفاظتی هم برای آثار رها شده ندارد. اما با وجود تمام این کاستی ها دیدن این فضا خالی از لطف نیست.

اقامت در مشگین شهر

در این شهر هنوز مسئله گردشگری خیلی جا نیفتاده است بنابراین توقع کرایه منازل شخصی را از محلی ها نداشته باشید. اقامت در این شهر را باید به شب ماندن در هتل، کمپ یا اقامت بوم گردی محدود کنیم. اقامت هتلی بسته به تعداد ستاره های هتل از شبی ۱۴۰ هزار تومان تا ۲۰۰ هزار تومان است. امکان اقامت کمپی هم فقط در پارک نور مهیاست که با توجه به وجود سرویس های بهداشتی و رستوران ها مناسب است. در مشگین شهر علاوه بر این دو نوع اقامت، امکان اقامت بوم گردی نیز فراهم آمده است که پیشنهاد می کنم اگر جیب تان رخصت اندکی ولخرجی را به شما می دهد حتما یک شب مانی در آن جا را تجربه کنید. یک شب استراحت در اقامتگاه بوم گردی در دل طبیعت با تمام امکانات حدود ۳۰۰ هزار تومان خرج برمی دارد.

هزینه های مشگین شهر گردی برای چهار نفر (به تومان)

نوع سفر	تغذیه	سوخت	اقامت	هزینه تور	جمع کل
شخصی	۹۰۰ هزار	۳۰۰ هزار	۲ شب در راه ۲ شب مشگین شهر ۸۰۰ هزار	-	۲ میلیون
تور مشهد	-	-	-	تور اردبیل نفری ۸۰۰	۳ میلیون و ۲۰۰
تور تهران	-	-	-	تور اردبیل نفری ۷۷۰	۳ میلیون و ۸۰ هزار